

ԱՐԵՎԻԿԱ
ԴԱՐՆԱԿԱՆ ԲԱՐՈՒՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ, ՀԱՅԿԱՆԻ ԵՎ ԵՐԵՎԱՆԻ
ՕՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴԱՐԱՆԱԿԱՆ ԲԱՐՈՒՆ

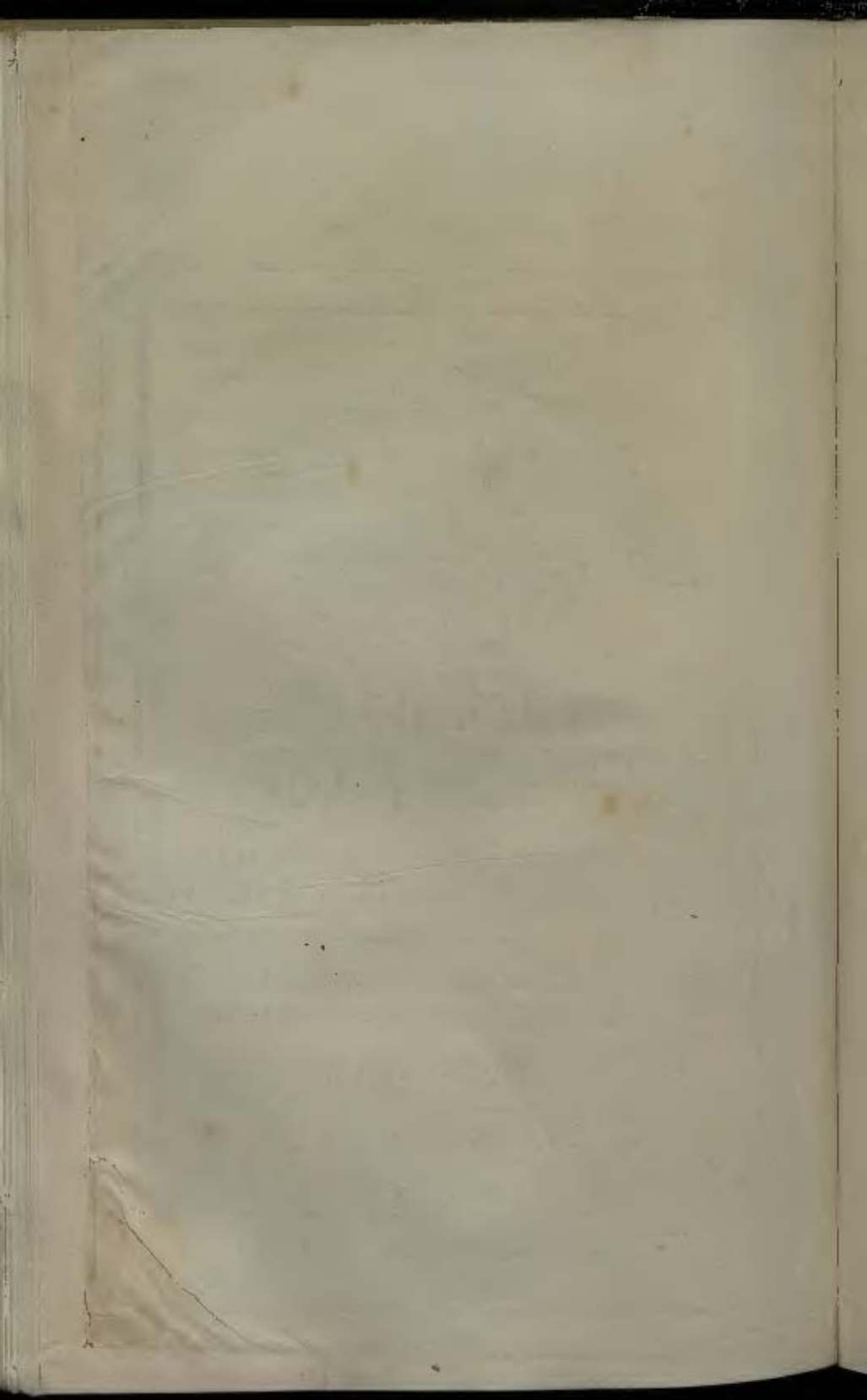
ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԱՅԿԱՆԻ ԵՎ
ԵՐԵՎԱՆԻ ԴԱՐԱՆԱԿԱՆ ԲԱՐՈՒՆ

1862 — 1863

ՀԱՅԿԱՆԻ ԴԱՐԱՆԱԿԱՆ

ԵՐԵՎԱՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ ԴԱՐԱՆԱԿԱՆ ԲԱՐՈՒՆ
ԵՐԵՎԱՆ

ԱՐԾՈՒ ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆ

ԽՈՒՅՅԵԼ, ՀԵՅՐԵԱՍԻ ԿԵԼՈՐ
ՍԵՐՈՒՆԵՒ ՍԵՐԱՍԵՆԵՆ և ԼԵՐԱՅ

ԽՐԲԱԳԻՐ ՀԵՅՐԵՆԱԽՕՈ
ՄԿՐՏԻՉ ԿԱՐԴԱՊԵՏ ԽՐԻՄԵԱՆ

ՇՐՋԷՆ ՀԻՆԳ ԵՐՐԱՐԻ

1862—1863

ԻՎԱՆ ՏՈՍ

ԻՏՊԱՐԱՆԻ ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆ ԱՐԾՈՒՆԵՆ

ԻՎԱՐԱԳ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

CHICAGO, ILL., U.S.A.
1961

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA
BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1961-1962

CHICAGO, ILL., U.S.A.

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

ՅԵՐԵՄԻԱ

ԿԱՄԲՈՒՐԱԿԱՆ ԸՐԾՈՒՈՅՆ

ԱԹ

ԻՒՐ ԶՆԹԵՐՅՈՂՈ

Այս իմ տիրելի ընթերցողներ, պատուական եւ հայրենու
 տէր Հայեր. ձեր հայրենի հին աւերակաց վաշխերէն քանի
 տարիէ որ յախալնամաթեան հոգեւոր եւ ըզգասիրայ ջանքով
 մի լրծելու ճնուեալ. Հայաստանէն առ իւր Հայկական թաղամասն
 իմ պատգամաւոր. իւր պարագիւր եւ սրբաւորն այս եղբոր:

Մօրն Հայաստանի թշուառութեան ցաւ երբ մերձաւորն աշ-
 քով աւանդ, եւ նորա աղէտից վերայ բացօղ ու մարտիրոս:

Այս աշտարակի դարաւմի մէջ, ձեր լրծուայ պատգամն ու
 ընդհանրապէս ողբալի եղան. եւ այս եղանակ ինչպիսի ցաւալի ե
 ինչպիսի խառնուի նոյնպէս եւ բողբոս:

Եւ լրծել, ցանկացող կենաց եւ բարեաց իմ Հայաստանին.
 նորա լեւանց վերայ խառնուայ, նորա պաշտն ու հովիտը ողջու-
 նեցի. նորա գեղն ու քաղաք, շէնն ու աւերակ եւ անտայ, ինչ-
 վանեցի եւ անցայ. շատ աւելիւ լոցի եւ երբեմն ու բարեացայ.
 տեսածն իս ամէն պատգամ յորինեցի եւ առ ձեզ, ալ իմ պատ-
 ունիսն եւ հայրենասէր ընթերցողք, ձեզ նուէր լեւորի ձօնեցի:

Իմ շնորհն այժմ եւ յաւեալ Հայրենեաց սահմանի մէջն է.
 եւ Հայաստանի սիրահար հաւ մի եմ, իմ ձայնն ու լոգանակ Հայ-
 աստանի եւ հայրենասիրի երգէ, թէ լամայդ միտնը կտրելով,
 թէ գեղգեղով ալի անունը կ'հնչեմ. գեղապէս դու իմ սէրն է
 իմ սէրն է, եւ նորա լրծանաւոր գեղին եմ:

Սուք, որպէք Հայաստանի, ուր որ հանդիպեցաք. ձեր լրծ-
 անի, սիրելիք, պինդը, ողջադուրեցիք, դիմեցիք, դիմեք. թէ
 սրտաւոր է իմ մխիթարելիք, թէ անոր՝ պարագայի. թէ անկի ալ:

ձեռքէն քանկեցիք եւ. կանդ նեղս ցիք. վերջնայն չ թողիք զինքր. եւ նա իր բոլոր կենաց մէջ պարտաւոր է ձեզ, ով հայրենաւոր եւ ազնիւ հոգիք:

Հասնելու ժամն եւ վտանգութեն վայելած էմ ձեզմէ. շախմատն ու բախում թիւն եւ համարութիւն ընդ աւանդ. էմ ձեր ազգութիւն թեւեւ: Եւ շնորհապարտ էմ ձեր սիրոյն ձեր պիտութեան, ձեր շնորհաց եւ սրտախառնութեան: Եւ կարող էի, դուք զիս քաջաբեցիք. եւ իմ ճշմարտարէն մէջ թափաւ աւանդ կ'իսկնէի, դուք կ'անշեցիք ու քաջեցիք զիս յառաջ. արգելեցի եւ դժուարութեանց թու միտքէն թռաւ ցիք. եւ ապաւին մանուկ եւ անդոր էի, բայց ձեր յոյս եւ խրատոյ վառեց իմ հոգին. իմ հոգին սր եւ վառուած էր սիրով. Հայքն եւ Հայաստանին. շարժեցի թեւերս, որ չորի եւ կարող էի, թուոյ ու հասցայ, ուր որ Հայ անուայ. եւ մտէնքն էլ ընդ ունեցին իմ բարեւ, իմ կարեցի կոխ արած ու բերած. ՀԱՅԻՆԵՆԱՅ ՈՒՋԱՅՆ եւ շատ բարեւ:

II շարտոյ սառ, II շարտոյ վանքը, այս է իմ հանգիստ եւ իմ խանգարանք. եւ սիրեցի այդ իմ Հայրենի վայրերը, ապաւառութիւն վայրեր. — Եւ Հայքմ եւ ի վաղաց մտնէ Հայտ հայրենիք այդպէս եղեր, այնպէս շատ անգիւր պարտեւն աւեր:

Կարելի է դուք, ով հայրենասէրք, զիս խրատոյի անգամն. դամ մեղադրանոց արժանաւորած էք, զիս քանկող եւ եղջ հանաբարծ էք. բայց եւ դուք ինքնին զգալած ու հասկացած էք որ իմ անդն էր դժուար, վիճակս էր թշուառ:

Եւ չեմ յուսահատիր էրբեք. միտքն դուք, Հայրենասէրք, դուք զիս սիրեցէք. եւ ինկնելով կ'անգնելով, թռչելով հանգնելով մինչեւ վերջնայն պիտի հասնիմ դորս թեւան. Երբեք ունի եւ մտնէ լըգաւորոյ շնորհիւ:

Տարիով մի թուէք իմ օրեր. իմ շրջան առած ու գաղաբած օրերը, ապա թէ ոչ կ'աւանդմ եւս. բայց եւ կ'ապաւնեմ զձեզ, որ Երեւանումս առիս յինիք:

Երբեք ապրի է իմ ճշմանդ ու Երեւանի. բայց. ահա հինք

երբորդ շրջանի կոնկրետ՝ արքա պատճառները չէ՛մ ուզել կրկնել։
Եւ համարած եմ որ ամէնքդ, էլ գիտէ՛ք, գիտէ՛ք ու սիրողու-
թար կ'ենքէք։

Սեբէշ քրապէններու հետ բարդաւան լով, զուցէ զիս շատ
մտածել ստիպտ ունեւք նոցա կատարելութեամբ։ Ետեայն ինչ-
պէս իմ աշխարհ, նոյնպէս իմ ծննդաւորհ. ինչպէս իմ վիճակ,
նոյնպէս իմ ընթացքը ժիշտ խառն ու զատն են եպեր։

Վիս ու տարի մի հաշուէք ձեր Վրձւայն. այլ միայն թիւ
եւ շրջան, 12 թիւ համարե լով մէկ շրջան. իմ դերքն անիտիտիս,
յոյժան ներս լաւութեան համոր պիտի շանք անեմ որչափ կու-
րայ եմ, եւ բաժանորդագրութեան պայմանները դարձեալ միւս
նոյն պահելով, ահա իմ հինգերորդ շրջանի ու աջին թիւը, ա-
ռաջին թիւիչ, արդէն կոնկրետ. ամենաշաբին Վատաճոյ յաջադու-
թեան Լ. Հայրենասիրայ օժանդակել թեան յանձնելով պիւ։

Նիդունեցէք, Վղդաւորք, ձեր բաժին խէրքի հետ, նաեւ
սիրիս բուրեցաւորաբա շնորհակալեք. շնորհք իմ ամէն բաժանոր-
դաց, շնորհք իմ գործակալայ, թէ համակատանի, թէ Սուստատանի
եւ թէ Վարդապատանի իմ ընթերցող ուղեւաց. որոց շնորհիւ ինչ
պէս իմ ծնունդ. նոյնպէս իմ սնունդ է իմ սարդայ անլուեղ կ'զո-
րանայ վստահանայ ծառայել Վղդին եւ Վրաքին, որոց վերայ
ուխիս իմ կէտնքը կեքած եւ ինձ միտի նորաամբ ընտրած
կրկնեմ։

